

Juan Gabriel Vásquez, *De reputaties*
Uitgeverij Signatuur
ISBN 978 90 5672 502 0

gebonden € 18,95

www.boekhandelpraamstra.nl

Deze column is gepubliceerd in:

50VitaalPlus

Deventer Media Group B.V.

COLUMN

Koen Boswinkel

Boekhandel Praamstra

De macht van cultuur

Als de verkiezingen achter de rug zijn, gaan we weer over tot de orde van de dag. Waar we als Nederlandse bevolking in ruwweg de eerste drie maanden van 2017 ons al druk maakten over hoe en wanneer politici precies het toilet opzochten, zijn we daarna weer verder gegaan met ons leven alsof er niet heel veel is gebeurd. Hier en daar kom je nog een verdwaalde verkiezingsposter tegen op een willekeurig elektriciteitshuisje, maar dat is het ook wel. Dus de heren en dames politici kunnen dan weer doen waar ze zin in hebben? Niet echt. Ze dienen verantwoording af te leggen voor hun daden tegenover bijvoorbeeld die roze plofkap van Powned of schuiven met soms zichtbare tegenzin aan bij Jeroen Pauw of Eva Jinek. En ze krijgen continu een satirische, humoristische of kritische spiegel voorgehouden in de vorm van columns, liedjes, conferenties en ... spotprenten.

Het fenomeen 'politieke spotprent' vormt het uitgangspunt voor het boek *De reputaties* van Juan Gabriel Vásquez. In dit boek staat de spotprenttekenaar Javier Mallarino centraal die als een autoriteit geldt in Colombia. Als Mallarino iets zegt (of ergens over tekent, zo je wilt) dan letten de Colombianen acuut op en nemen ze zijn mening zwaarwegend mee in het vormen van een eigen oordeel. Mallarino schuwt geen enkel onderwerp, wat hem soms op niet mis te verstane bedreigingen komt te staan. Hij is beroemd en berucht. We staan aan de vooravond van de viering van zijn 40-jarig jubileum wanneer Mallarino door de dochter van een oud-minister wordt geconfronteerd met de zelfmoord van haar vader in een ver verleden. Een zelfmoord die plaatsvond vlak nadat Mallarino een spotprent had getekend en had gepubliceerd over deze minister. Mallarino beticht in deze spotprent de minister van seks met zijn eigen dochter. Hoe hij dit denkt te weten moet je zelf gaan lezen.

Vásquez toont zich in dit boek de koning van de metaforen. Het boek staat vol met pareltjes als 'cultuur is de collectieve divan van een ziek land'. Hoewel de leesbaarheid van het boek soms wat belemmerd wordt door die metaforen, is het boek een prachtige voorstelling van de manier waarop kunst & cultuur en politiek zich tot elkaar verhouden. Het is aan de ene kant een ode aan de kunsten als criticus van gezagsdragers en het gevoerde beleid. Aan de andere kant toont het een schitterend inkijkje in de psychen van een kunstenaar die heeft te dealen met de morele verantwoordelijkheid van het kunnen sturen van de publieke opinie. Een absolute musthave in het repertoire van iedere liefhebber van kunst, cultuur en politiek.